

NDERWEG

Kerkblad Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal

In dit nummer:

Met open armen word je ontvangen

Kerk in Actie zoekt collectanten

Oogstmarkt 11 en 18 oktober

oktober
2020

COLOFON

Onderweg is een uitgave van de Protestantse Gemeente Maas en Beekdal. Het blad is bestemd voor al onze leden.

Predikant:

ds. Pier Prins tel.: 046-4360037 prins1959@gmail.com

Digitale Onderweg

U kunt Onderweg ook lezen op de website onder het menu "Kerkblad Onderweg".

Ook kunt u een digitale versie ontvangen. Hiervoor kunt u contact opnemen met de redactie.

Papieren Onderweg

Abonnementsprijs: € 12,50 per kalenderjaar.

Voor vragen of opmerkingen over de bezorging van Onderweg, kan contact worden opgenomen met Wim Hoogstraten 046-4332872, email: wim.hoogstraten@xs4all.nl

Redactie

Willy de Koning, tel. 046-4513795, Monica Bosman, Ruud Steen, Bert Stuij, Gerdien Zwartkruis.

Hebt u artikelen voor Onderweg, dan kunt u die sturen via e-mail: onderweg@protestants-sittard.nl

VITALE BEROEPEN

Ineens dook in dit voorjaar de term “vitale beroepen” op. Bij de uitbraak van het coronavirus zijn er door de Rijksoverheid cruciale beroepsgroepen aangewezen om de samenleving draaiende te houden. Het gaat om beroepen die onmisbaar zijn. Welke beroepen staan er zo al op het officiële lijstje van de overheid?

Vanwege de crisis draait het uiteraard allereerst om werkers in de gezondheidszorg en de hulpverlening. Verder om mensen die de voedselvoorziening gaande houden. Personeel dat werkzaam is in het transport en het vervoer. Mensen die zorgen voor de nieuwsvoorziening en voorlichting, zodat we op de hoogte blijven over er gaande is. Mensen die de techniek, de ICT in standhouden. Medewerkers die voor zorgen dat betalingen en uitkeringen van loon door kunnen gaan. Politie en defensie worden tot de vitale beroepen gerekend en dat geldt evenzeer voor mensen die werkzaam zijn in het onderwijs

Zelfs predikanten, priesters, imams, rabbijnen en andere geestelijken en geestelijk verzorgers worden gerekend tot de vitale beroepen. Zo kreeg ik in april dit jaar een officiële en op naam gestelde brief van de synode waarin vermeld stond dat ik in het ambt van predikant te allen tijde toegang moet hebben tot gemeenteleden en anderen, mochten zij erom vragen.

De afgelopen weken stonden in de zondagse kerkdiensten Bijbelse profeten in het middelpunt. Van verschillende kanten is Jona belicht. In een andere dienst kwam de profeet Ezechiël voorbij. Voor mij zijn profeten een vitaal belang. Ze worden door God geroepen en aangesteld om op te treden. Om mensen te bewaren bij God, zijn woord en zijn weg. Profeten zijn er om mensen te waarschuwen en te zeggen waar het op staat. En de ene profeet is daarin moediger en doortastender dan de andere. Het is echter niet alleen de taak van de profeet om onheil en ondergang aan te kondigen, maar evenzeer heil, heling en genezing. Het is daarnaast ook volop profetisch om mensen perspectief te bieden, te troosten en te bemoedigen. Vooral dat laatste kunnen we ook in deze dagen goed gebruiken.

Het profetische zie ik ook en vooral terug in Jezus. Als geen ander is hij onmisbaar. Zijn evangelie is van vitaal belang. Bij Jezus draait het niet alleen om inspirerende en concrete (profetische) woorden, maar evenzeer om (profetische) daden. En in en door Jezus' woorden en daden krijgt God een gezicht.

Er mag dan officieel lijstje van de overheid zijn met vitale beroepen, daarnaast zijn er nog zoveel andere beroepen, taken en werkzaamheden die er juist in deze tijd toe doen. Zoals bijvoorbeeld mensen die zorgen voor mooie muziek of kunst. Of mensen die bijdragen aan het welzijn van anderen en een luisterend oor bieden. Ik denk daarbij ook aan de vele vrijwilligers. Ik heb daarbij ook de rol en de betekenis van de kerk in gedachten. Voor mij heeft de kerk dan ook een vitale en profetische functie in de samenleving, als ik zie wat de kerk vaak in stilte en belangeloos doet voor de ander en voor de samenleving. En behalve dat, ook steeds weer komt met een boodschap van vreugde, vrede, hoop en licht.

Pier Prins

UIT DE KERKENRAAD

Vertrek

Op zondag 27 september hebben we afscheid genomen van dominee Irene Pluim. Na een hele lange verbintenis met onze gemeente heeft ze een beroep naar de Protestantse Gemeente van Oosterbeek-Wolfheze aangenomen en hebben wij afscheid van haar genomen. Na haar vertrek blijft een lege plek over. Het is ontzettend fijn om te zien dat op allerlei plaatsen mensen zich inzetten om een stukje van de opengevallen plek in te vullen. Gelukkig heeft onze nieuwe gemeente ook voldoende financiële armslag om een vacature te stellen om een opvolger voor Irene aan te trekken. De kerkenraad heeft hier al een aantal keren over vergaderd en ook de kerkenraadsdag op 26 september aan besteed. We hebben nagedacht over wat we als gemeente op dit moment het meeste nodig hebben. Gelukkig hebben we niet zo lang geleden samen een beleidsplan gemaakt, waarin we hoopvol naar de toekomst kijken, terwijl we ons ook bewust zijn van onze zorgen over de vergrijzing van onze gemeente.

Een nieuwe start

We zijn deze zomer als nieuwe gemeente Maas- en Beekdal van start gegaan en we hebben ook een start gemaakt met een nieuw kerkelijk seizoen met onze startzondag. Het vertrek van Irene Pluim levert voor haar een nieuwe start in haar nieuwe gemeente op, maar het levert ook een nieuwe situatie voor ons op. We kunnen een nieuwe predikant of kerkelijk werker beroepen en dat levert voor onze gemeente weer nieuwe mogelijkheden op. We hebben als kerkenraad een profiel opgesteld van onze gemeente, maar ook van de persoon die we graag zouden willen aantrekken. Op onze kerkenraadsdag hebben we geluisterd naar een aantal jongeren in onze gemeente en hun ideeën meegenomen. We willen graag een actieve en inspirerende gemeente zijn die midden in de maatschappij staat en daarmee een plek bieden aan jong en oud.

Omdat de hoeveelheid werk die nu op de schouders van Pier Prins terecht komt groot is, hebben we besloten om te onderzoeken of we tijdelijk versterking kunnen krijgen. De Protestantse Kerk biedt de mogelijkheid om een zogenaamd "Ambulant Predikant" voor een gedeelte van diens tijd en voor maximaal 2 jaar aan te stellen. Hopelijk kunnen we u hier snel meer over vertellen.

Afscheid

Naast het afscheid van Irene Pluim hebben we ook afscheid genomen van een aantal ambtsdragers. In een informele setting gebeurde dit op de kerkenraadsdag en op 11 oktober nemen we afscheid in de kerkdienst. We zijn Eric Rodigas, Loes van Elk, Ruud Steen, Bea Hofmeijer en Germ Visser enorm veel dank schuldig voor hun jarenlange inzet voor onze gemeente!

Corona

Ondertussen blijft de situatie rond het Corona virus heel erg zorgwekkend. We moeten nog steeds afstand houden en onze kerkelijke activiteiten komen maar mondjesmaat weer van de grond. In heel veel gevallen ook op zo'n manier dat we er niet heel erg vrolijk van worden. We missen het contact, de hartelijke gesprekken, de aanraking. We worden er soms somber van. We hebben elkaar in deze tijd juist heel erg hard nodig. Ik hoop en bid dat we allemaal goede moed houden. Dat we naar elkaar omzien en af en toe wat van ons laten horen. Zijn er mensen die u eens een belletje kunt geven?

Namens de kerkenraad, *Marnix van Gurp*

PASTORAAT

PASTORALE INZET NA HET VERTREK VAN IRENE

Zoals bekend heeft Irene Pluim op 27 september afscheid genomen. Daarmee is er een gat gevallen in het pastoraat van haar wijken. Inmiddels wordt er druk nagedacht en onderzocht hoe er het één en ander voorzien kan worden.

In elk geval kan er in dringende pastorale zaken en als het nodig is altijd een beroep op mij gedaan worden. Ook uitvaarten kunnen door mij worden geleid. Mochten er in korte tijd veel uitvaarten zijn, dan kan een collega predikant in de regio gevraagd worden. In mijn eigen wijken, van de voormalige gemeente Geleen-Beek-Urmond, en in de wijk van Grevenbicht gaat mijn pastorale inzet gewoon door. Verder wijs ik er op dat ik op maandag en woensdag van 08.30-13.00 uur niet bereikbaar en beschikbaar ben voor PGMBD, omdat ik tijdens deze dagdelen mijn werk doe als geestelijke verzorger in het Zuyderland-ziekenhuis in Sittard-Geleen. Daarnaast hoop ik dat u ook rekening wilt houden met mijn vrije dag en die

is op zaterdag.

Tot slot: laten we elkaar niet uit het oog verliezen in de vacaturetijd.

Met hartelijke groeten *Pier Prins*
Telefoon: 046 – 4360037, Email: prins1959@gmail.com

VAN EN OVER GEMEENTELEDEN

EEN LEEG HUIS

Ik was benieuwd hoe ik het zou ervaren, het lege huis aan de Beukeboomweg. Het huis waar we het als gezin zo fijn gehad hadden en waar de kinderen aan zullen terugdenken als ze hun thuisplek in Sittard voor ogen hebben. Welke emoties zou het oproepen, daar binnenstappen?

Na onze verhuizing naar Oosterbeek kwam ik eind augustus voor het eerst, alleen, in de woning terug. In het donker, na afloop van een vergadering. “De ziel zal eruit zijn”, had iemand mij voorspeld. “Je zult er niets (aan) vinden”. In gedachten had ik mij al ‘gewapend’. Tegen zoveel ruimte, zoveel leegte, zoveel.. niets.

Het viel erg mee. Eigenlijk was het wel heel prettig. Het huis waarin altijd zoveel gebeurde, was nu even alleen van mij. Geen wasmachine die hoefde te draaien, geen kamer die opgeruimd moest, geen maaltijd op tijd klaar voor de voetbaltraining. En de ruimte was wel leeg, maar toch ook gevuld, met best heel veel ziel. Allerlei herinneringen aan spullen, maar bovenal herinneringen aan beleefde momenten.

En wat ik daarin het meeste kon ervaren, de ruimte werd mij daarin ook ‘gegeven’.

Het zijn aparte laatste weken hier in Sittard. Zo goed mogelijk, mét alle beperkingen, probeer ik mijn werk en mijn relaties hier af te ronden. Maar wat is eigenlijk ‘afronden’ wanneer je relaties en banden toch ook met je mee blijft dragen?

Ons huis in Sittard is leeg. Het zal een nieuw thuis worden voor het gezin met de jonge kinderen die al door de kamers renden. Een nieuwe fase voor ons, een nieuwe fase voor hen. En ons vertrek heeft dat dus mogelijk gemaakt.

Het is ook een nieuwe fase voor de geloofsgemeenschap. Het vertrek van een voorganger betekent een hoop organisatie, hoe gaan we het doen en met wat voor iemand? Waar leggen we onze prioriteiten? Maar de lege plek kan ook hier weer op een andere manier ruimte scheppen. Een nieuwe dynamiek, met nieuwe kansen. Terwijl eerdere ervaringen blijven meeklinken.

In mijn tijd in Sittard heb ik veel ontvangen. Aan inspiratie, aan vertrouwen en aan mooie samenwerking. Dank daarvoor. Hier heb ik na mijn studie en mijn reizen geleerd om dominee te zijn, ben ik in mijn rol gegroeid en heb ik kunnen en mogen delen, met heel veel mensen.

Een leeg huis. Eigenlijk vind ik het voor nu wel een heel mooi beeld. In de leegte kun je opnieuw ordenen. Hoe zal het zijn, hoe zal het worden?

*Dit huis, dat alle sporen draagt,
van wie maar mensen zijn,
de pijler die het alles schraagt,
wilt Gij die voor ons zijn?*

Veel goeds wens ik u allen, *Irene Pluim*

DANK JE WEL NELLY

In het vorige nummer van “Onderweg” liet Nelly de Haan–Elbertsen weten te stoppen als organiste. Het besluit de orgels in de verschillende kerken vaarwel te zeggen, viel haar niet gemakkelijk. Maar haar gezondheid bracht haar tot dit moeilijke besluit.

Nadat Nelly en Bert zich vanuit Luxemburg in Geleen vestigden, heeft Nelly in onze kerkdiensten gespeeld. Ze deed dat op een plezierige wijze. Ze bereidde zich altijd heel goed voor. Vaak heeft ze het kerkkoor en de cantorij begeleid. Je kon altijd een beroep op haar doen als er een organist nodig was voor een uitvaartdienst of een kerstviering voor ouderen. Behalve in onze kerken speelde ze ook in de heilige mis in Glana en in de parochie

Vrangendael. Ook speelde ze op het orgel in onze protestantse kerkdiensten en in de zorgcentra. Zo heeft Nelly een belangrijke bijdrage geleverd om de lofzang gaande te houden.

Nelly, namens ons allemaal, heel hartelijk dank voor al je mooie orgelspel gedurende vele jaren!!

Het ga je goed samen met Bert en veel sterkte gewenst.

Pier Prins

DE DROOM OVER HET VOGELTJE

Zo'n 8 jaar geleden was er in de Ontmoetingskerk een dienst over dromen en toen heb ik mijn droom over het vogeltje verteld. Het is alweer lang geleden dat ik dit droomde, maar nu ik het verhaal terug lees, komen de bijbehorende emoties direct weer naar boven. Het was een hele bijzondere ervaring. Eentje om nooit meer te vergeten en gelukkig ook niet de enige.

In deze dienst ging het over dromen die we hebben. Dromen die uitkomen en dromen die we wellicht ons leven lang blijven koesteren. Er zijn ook voorspellende dromen en dromen die bevestigen dat je als het ware op de goede weg bent. Nu had ik zo'n kleine 20 jaar geleden de droom om bij de cantorij te mogen zingen. Als ik hen hoorde zingen had ik het verlangen om daar ook bij te horen.

Op zondag 14 november 1993 trok ik de stoute schoenen aan. Ik belde eerst naar Irene Hoogstraten om haar te polsen en daarna meteen naar Ria van Mourik. Zij zei dat ik maandag, de volgende dag dus welkom was op de repetitie. Ik voelde mij erg blij en opgelucht dat ik de 'stap' genomen had, temeer daar ik mij de laatste tijd nogal somber voelde.

Ik ging dus 's avonds heel voldaan slapen en kreeg toen tegen de ochtend de volgende droom: Ik stond met Toon in de keuken en ik keek naar de fruitschaal, waarop ook een paar eieren lagen. Plotseling zag ik één ei bewegen en het leek wel of de schaal van binnenuit kapot werd gemaakt. Ik pakte het ei daarop in mijn handen en ik zag tot mijn verbazing dat er een vogeltje in zat. Het was druk bezig om zich van de schaal te ontdoen en ik begon voorzichtig mee te helpen. Na een tijdje hield ik een kaal pasgeboren vogeltje in mijn handen en ik voelde mij er heel verantwoordelijk voor. Dit diertje moest hoe dan ook blijven leven. Ik zou aan burens, die een volière hadden gauw gaan vragen hoe ik dit vogeltje moest verzorgen.

Ondertussen koesterde ik het diertje in mijn handen en toen ik er na een tijdje weer naar wilde kijken en mijn handen opende, wist ik niet wat ik zag. Het vogeltje was in korte tijd uitgegroeid tot een schitterend wollig diertje en getooid in een indrukwekkend mooi jasje. Ik had nog nooit zo'n veelkleurige verenpracht gezien. En wat gaf het een warmte af in mijn handen. Daarna werd ik meteen wakker. Hoewel ik de droom inmiddels jaren geleden gehad of eigenlijk moet ik zeggen 'beleefd' heb, maakt het mij nog altijd heel blij wanneer ik er aan terug denk. Het maakte mij destijds duidelijk dat de keuze voor de cantorij een hele goede keuze was en dat zou later ook blijken.

Janny Huntelerslag-van Geenen

GEMEENTELEDEN AAN HET WOORD

Samen slaan we nieuwe wegen in. Ook na het samengaan van onze kerken is het goed om elkaar beter te leren kennen. In dit nummer van Onderweg leggen we een aantal vragen voor aan Ruud Steen (voormalig PGGBU) en Monica Bosman (voormalig PGSG). Ieder mens is uniek; al zijn de vragen vaak hetzelfde, geen antwoord is gelijk!

Waar en wanneer groeide je op en in welk soort (kerkelijk) gezin? Hoe is nu je gezinssituatie?

MONICA: Ik ben in Amsterdam opgegroeid als oudste kind in een rooms-katholiek gezin met drie kinderen. Toen ik nog jong was gingen wij op zaterdagavond naar de kerk, maar waren thuis niet echt met het geloof bezig. Ik heb wel mijn Eerste Heilige Communie en het Heilig Vormsel gedaan. Mijn pleegouders zijn gereformeerd en met hen ging ik naar een samen-op-weg gemeente in Lelystad. Daar voelde ik me zo thuis dat ik me heb laten omschrijven naar de gereformeerde kerk. In 1986 leerde ik Bert kennen, hij is katholiek. Ik ben in de eerste jaren van onze relatie met Bert naar de katholieke kerk in Echt

en Sittard geweest, maar dat sprak mij niet echt aan. Toen we kinderen kregen heeft Gerrie Zandstra ons uitgenodigd voor een dienst in de Johanneskerk. Daar voelden wij ons vrijwel direct thuis. Wij hebben naast onze twee kinderen sinds een jaar ook een kleindochter.

RUUD: Ik groeide op in Hoensbroek en kom uit een gezin van 4 kinderen. Ik had één oudere broer en twee jongere zussen. Qua leeftijd lagen we nogal uit elkaar, mijn broer was 5 jaar ouder en mijn zussen resp. 7 en 12 jaar jonger. Mijn vader had een grote kapperszaak met 6 man personeel, mijn moeder bestierde het huishouden, maar was ook actief in het protestantse schoolbestuur en in de kerkenraad. Als kinderen zijn wij allen in het onderwijs terecht gekomen. Wij waren redelijk vrij in het naar de kerk gaan, maar toch ben ik een regelmatige kerkbezoeker geworden. Mijn vrouw kwam uit een vrij strenge denominatie (Vergadering der gelovigen) maar is overgestapt naar de Hervormde kerk, wat helaas tot fricties in haar familie leidde. Samen hebben we belijdenis gedaan. Dit alles heeft onze band met de kerk verstevigd. Mijn huidige gezinssituatie: ik ben bijna 83 jaar, heb een dochter (in Friesland) en een zoon in Australië. Heleen, mijn echtgenote, is anderhalf jaar geleden plotseling overleden. Ik ben dus alleen maar elke maand komt mijn dochter, die dan 2 dagen bij mij blijft en ik heb wekelijks via Skype of Whats- app contact met mijn zoon. Ik heb zes kleinkinderen met wie ik in de familie-app regelmatig contact heb.

Welke opleiding heb je gevolgd en wat doe je in het dagelijks leven?

MONICA: Ik heb de Z-opleiding gevolgd en met mensen met een verstandelijke beperking gewerkt. Tegenwoordig werk ik als vrijwilliger bij Burgerkracht en geef ik, voornamelijk op scholen, voorlichting over kindermishandeling. Mijn collega en ik zijn jaren geleden, wij werkten toen bij de Stichting Jeugd Zorgvragers, in contact gekomen met een jongere die tijdens haar opleiding Pedagogiek bij Fontys een app (Care-Free) heeft ontwikkeld over kindermishandeling. Op het moment zijn wij druk bezig geld bij elkaar te krijgen voor het ontwikkelen van lesmateriaal, zodat leerkrachten de tools krijgen om in de klas kindermishandeling bespreekbaar te maken.

RUUD: Na de Mulo bezocht ik de Kweekschool in Maastricht en na een jaar militaire dienst werd ik benoemd als onderwijzer aan de Oleanderschool in Lindenheuvel. Ik heb slechts twee jaar aan de lagere school gestaan en werd toen “gevraagd” om over te stappen naar de Mulo. Na een studie van 5 jaar behaalde ik mijn middelbare akte Duits. Toen er een nieuwe directeur kwam werd ik adjunct-directeur en in 1973 werd ik directeur van de school, die inmiddels Mauritsmavo was geworden. Na een bloeiperiode waarin de school steeds groter werd en het gebouw uitgebreid werd aan de Mauritslaan in Geleen, nam het aantal leerlingen af en kwam het voortbestaan als zelfstandige school in gevaar. Na heel veel en moeilijk overleg fuseerde de school in 1986 met de Scholengemeenschap Sint-Michiel, die toen een oecumenische grondslag kreeg. Mijn functie werd “conrector”. Ik gaf weinig les, maar vervulde allerlei managementtaken. Zo was ook de communicatie aan mij toebedeeld, hetgeen betekende dat ik veel moest schrijven. Het was een moeilijke startperiode, want twee schoolculturen moesten één worden. Daarna heb ik er ook goede jaren gekend. In oktober 1998 ging ik met pensioen en ik “geniet” daar al meer dan 21 jaar van.

Doe je vrijwilligerswerk in de kerk?

MONICA: Jaren geleden ben ik begonnen als wijksecretaris van wijk west. Dat heb ik zes jaar gedaan tot ik ouderling pastoraat in wijk oost werd. Een aantal jaren geleden ben ik begonnen als redactielid van Gaandeweg, wat inmiddels Onderweg is geworden. Samen met Willy de Koning bewerk ik de kopij. We hebben min of meer een vaste verdeling, waarvan Willy het grootste deel van de kopij bewerkt en ik de bewerkte kopij op de website plaats. Gerdien Zwartkruis zet de Onderweg in elkaar. We zijn een goed team en het is leuk om samen het kerkblad vorm te geven. Het is goed dat Ruud Steen ons team komt versterken. Zo hebben we ook iemand binnen de redactie die feeling heeft met de gemeenteleden uit Geleen-Beek en Urmond. Naast mijn redactiewerk verstuur ik de digitale nieuwsbrieven. Ik vind het

belangrijk betrokken te zijn bij de kerk. Een kerk vorm je samen. Daarnaast merk ik dat het een positief effect heeft op mijn geloofsbeleving.

RUUD: Dat kan ik volmondig beamen. Binnenkort treed ik terug als kerkenraadslid. Ik weet niet meer hoe lang, maar zeker 16 jaar ben ik kerkenraadslid geweest, waarvan ook ruim 4 jaar voorzitter. Ik heb in de bouwcommissie van de Ontmoetingskerk geparticipeerd, ik heb ook heel wat jaren in de Classis Limburg gezeten. Ik ben ook al heel wat jaren "oudste". Ik heb het beamer-gebruik gepropageerd en heb aan de ouderen uit onze gemeente diverse jaren een cursus Internetten en Computergebruik gegeven. Ook heb ik een cursus gegeven hoe een Liturgie-PowerPoint gemaakt kan worden. Ik heb het altijd belangrijk gevonden om ook de gemeente levendig te houden. Voor mijzelf vind ik voldoening in dit kerkenwerk.

Wat betekenen geloof en kerk voor jou persoonlijk?

MONICA: Het geloof is heel belangrijk voor mij. Het is de basis van waaruit ik leef en geeft mijn leven richting. Ik voel mij gedragen op momenten waarop het leven wat minder gemakkelijk is en die momenten kennen we allemaal. Het gevoel dat je er mag zijn en God je niet loslaat ervaar ik als heel waardevol. Verder ben ik heel dankbaar dat ik deel uitmaak van deze kerkgemeenschap waar we elkaar in onze waarde laten.

RUUD: Ik heb een paar keer in mijn leven heel intens gevoeld, dat God mij nabij is en mij draagt. Dit waren zeer existentiële ervaringen, die in mijn leven een grote rol spelen. Als ik het moeilijk heb, denk ik steeds weer aan die ingrijpende momenten.

Wat wens je de kerk toe?

MONICA: Dat we de verbinding met elkaar en de wereld buiten onze kerkgemeenschap blijven opzoeken. Dat we ook in de toekomst manieren blijven vinden om kerk te zijn met elkaar, ons geloof samen te beleven. Ik ben heel blij met de komst van kerk tv. Zo kunnen gemeenteleden die niet naar de kerk gaan toch de dienst volgen of terugkijken als ze daar behoefte aan hebben. Dat vangt natuurlijk niet alles op, het contact met elkaar blijft belangrijk, maar het zorgt toch voor een stukje verbinding.

RUUD: Ik wens onze nieuwe gemeente vooral een hechte saamhorigheid toe. Zover is het nog niet, want ik hoor ook in mijn oude gemeente wat negatieve geluiden. Men voelt zich al gauw de "underdog". Dat moeten we voorkomen door een grote openheid en wederzijds respect te betrachten. Er zijn ook positieve geluiden. Als nieuwe gemeente zijn we weer een factor van betekenis. Onlangs hebben we bijvoorbeeld een mooie Spring-dienst "beleefd". Deze Spring-diensten van gemeenteleden voor gemeenteleden zijn een verrijking van het spirituele aanbod. Ondanks de beperkingen die dit coronatijdperk ons oplegt, moeten we er alles aan doen om elkaar beter te leren kennen.

Wat zijn jouw passies/hobby's?

MONICA: Ik wandel graag met onze hond. Verder quilt ik, al staat dat sinds ik voorzitter van Synoidos ben op een laag pitje.

Bij quilten moet je echt je aandacht houden en die rust heb ik niet altijd. Verder lees ik, al doe ik dat voornamelijk als we op vakantie zijn. Op aanraden van Adelante ben ik begonnen met *diamond painting*. Daar zou ik uit mezelf nooit mee zijn begonnen, maar ik heb door mijn gehoorverlies last van tinnitus en dit geeft rust. Balans vinden tussen momenten van inspanning (horen) en momenten van rust/stilte is voor het omgaan met tinnitus heel belangrijk. Dat is in deze coronacrisis wel een uitdaging, omdat Bert grotendeels thuis werkt.

RUUD: Toen ik 12 jaar oud was, heeft een oom mij leren foto's te ontwikkelen. Het maken van foto's heeft me vanaf dat moment enorm gegrepen. Samen met mijn handige grootvader maakte ik van een oude platencamera een vergrotingstoestel. Ik had een eigen donkere kamer op zolder. Ik werd lid van een fotoclub en op 16-jarige leeftijd hing al een foto van mij op een tentoonstelling. Later is daar smalfilm bijgekomen en beide hobby's zijn nu gedigitaliseerd. Ik ben nog steeds lid van een filmclub en kijk, nu ik vaak alleen thuis ben, naar de meer dan 250 films die ik vanaf 1973 heb gemaakt. Ook heb ik een zeer uitgebreid fotoarchief waarmee ik het verleden weer kan laten herleven. Het maken van meubeltjes, wat ik ook graag deed, is nu een stuk minder. Na een tia in 2018 ben ik fysiek erg achteruitgegaan. Voor het monteren van films, heb ik me ook verdiept in de mogelijkheden van de computer, wat ook weer een boeiende hobby is geworden.

De coronacrisis blijft maar voortduren. Heeft het veel invloed op je leven?

MONICA: Ja, best wel. Ik behoor vanwege mijn luchtwegproblemen en verminderde weerstand tot de risicogroep en moet dus extra voorzichtig zijn. Dat betekent drukte zoveel mogelijk vermijden en me aan de anderhalve meter afstand houden. Hoewel ik iemand ben die denkt in mogelijkheden in plaats van te denken aan wat allemaal niet kan, vind ik het soms best moeilijk om keuzes te maken. De kwaliteit van leven is belangrijk, maar ik moet ook de risico's zoveel mogelijk beperken. Ik merk dat steeds meer mensen denken dat die anderhalve meter niet zo belangrijk is, want de kans op besmetting is toch maar klein. Dat betekent echter wel dat de mensen die tot de risicogroep behoren er steeds minder op kunnen vertrouwen dat anderen zich aan de maatregelen houden. Het is een moeilijk tijd voor ons allemaal, dat besef ik best.

RUUD: Na het overlijden van mijn vrouw in maart 2019 voelde ik me eenzaam en na het uitbreken van de corona-epidemie werd dat nog heftiger. Geen filmclub-bijeenkomsten meer, geen Probusclub-bijeenkomsten meer, geen normale kerkdiensten meer, kortom mijn sociale leven is zoals bij veel anderen enorm beperkt. Gelukkig komt mijn dochter elke maand en kan ik nog wel boodschappen doen. Op 10 september zijn we weer als filmclub bij elkaar geweest. Een verademing! Ik breng dan ook menig uurtje achter de pc door om een kijkje buiten de deur te nemen. Ik hoop dan ook van harte, dat we weer een "normale" maatschappij tegemoet mogen zien. We mogen als Christenen erop vertrouwen, dat Hij het beste met ons voorheeft.

Onder redactie van: *Willy de Koning*

PABOSTUDENTEN IN JOHANNESKERK

In de Johanneskerk kwamen begin september studenten van "de Nieuwste Pabo" van Fontys en Zuyd Hogeschool bij elkaar. In het nieuwe studiejaar moet het onderwijs de 1,5 meter afstandsregel in acht nemen. Hierdoor kunnen soms niet alle studenten tegelijk aanwezig zijn of moet er naar andere oplossingen worden gezocht.

Gemeentelid Margreet Vriesema tipte de school over de mogelijkheid van de Johanneskerk als extra locatie voor de opleiding, en met succes. In de kerk werd het project 'oude kind' opgestart. In dit project werken studenten die de leeftijdspecialisatie 'oude kind' hebben gekozen samen met derdejaars van dNP aan een opdracht. De studenten waren blij verrast met het initiatief en nog blijer om elkaar weer te ontmoeten. Na afloop werd buiten onder het genot van een hapje en een drankje gezellig bijgekleetst, uiteraard met 1,5 meter afstand. De opleiding sprak dank uit

aan de Johanneskerk die de bijeenkomst mogelijk maakte.

Tekst: *Willy de Koning*

FIEKE KLAVER GAAT MET EMERITAAT

Mw. S.H.C. (Fieke) Klaver was verbonden aan de Gereformeerde kerk in Sittard van 8 mei 1983 tot 7 januari 1990. Een kort interview met haar van de Algemene Kerkenraad van de Protestantse Kerk Amsterdam.

Hoe ziet je loopbaan eruit? Wat heb je allemaal gedaan?

Ik begon als parttime predikante in een kleine gemeente, daarna werkte ik als catechete voor volwassenen bij Verbum Dei, als stafmedewerkster in een centrum voor geloofsverdieping en als geestelijk raadvrouw voor mensen met Hiv. Tegelijk was ik actief in bewegingen van vrouwen, over geloven, voor vrede, voor interculturele ontmoeting en voor hulp bij traumatische ervaringen. Meditatie is daarbij een dragende kracht geweest.

Wat vond je belangrijk aan je verbintenis met de kerk?

Ik voel me deel van de roeping van de kerk om Gods liefde gestalte te geven. De ambtelijke verbondenheid met een actieve geloofsgemeenschap - in Sittard, Leiden en Amsterdam - steunde me om mensen met die liefde in contact te helpen komen. In en buiten de geordende kerk. Met vrouwen, collega's, zinzoekers, mensen met Hiv of met kanker zoeken naar wat of wie hen draagt en inspireert en helpen daar woorden en beelden voor te vinden. In zondagse vieringen en gesprekken kon ik terugkoppelen wat ik tegenkwam.

Wat vond je lastig?

Terwijl ik zelf als dominee nog maar enkele voorbeeldvrouwen had, heb ik daarin veel zien veranderen. Ik kan erg genieten van hoe jonge collega's hun ambt gestalte geven. Op beleidsposities blijft het lastig voor vrouwen. Op oecumenisch gebied is er nog veel te winnen voor de kerken om vrouwen in al hun mogelijkheden te erkennen en te honoreren. De pijn en teleurstelling van vrouwen die afgewezen worden raken mij diep.

Wat wil je meegeven aan mensen in de kerk?

De binnenkant van geloven kan op veel manieren gevoed worden. Met hulp van meditatie, gebed en je verdiepen in de Bijbelse verhalen. Elke crisis biedt kansen. Een kapel - open naar de straat - een kerk als stille, gastvrije plek, om op adem te komen of samen te eten... Met ontmoeting, verbinding en inclusieve taal kun je bijdragen aan een veelkleurige samenleving.

OM HET NIET TE VERGETEN (9)

Het Samen Op Weg-blad "Kerknieuws" (vervolg)

Vorige keer bezagen we de totstandkoming en de eerste verschijningsjaren van het Samen Op Weg-blad "Kerknieuws", met het voor onze kerkgemeenten in verschillende opzichten gedenkwaardige jaar 1983 tot aan het schokkende bericht op 17 april 1984 van het plotselinge overlijden van ds. Ydo van der

Schoot, predikant van de toenmalige Hervormde gemeente Geleen-Oost. In de jaren erna was Kerknieuws dé berichtgever over belangrijke ontwikkelingen in onze gemeenten.

Zoals vorige keer opgemerkt, zaten onze gemeenten in die tijd midden in het "Samen Op Weg"-proces tot samenwerking van de Hervormde, Gereformeerde en Lutherse kerkgemeenten. Fusie was kerkordelijk niet mogelijk, maar de toenmalige zelfstandige Hervormde gemeenten Beek, Geleen-Oost en Urmond-Geleen-West en de Gereformeerde kerk van Geleen wilden snel samen een zo sterk mogelijk samenwerkende federatie vormen. Uit de Kerknieuwsuitgaven van die tijd komt de zorg naar voren, dat dit proces aanmerkelijke vertraging zou lijden door het wegvallen van ds. Van der Schoot en dat gebeurde ook. De kerkenraad van Geleen-Oost wilde met het nemen van definitieve stappen wachten tot de predikantsvacature zou zijn vervuld. De partnergemeenten en in het bijzonder hun predikanten Joan Röell en Wim Westerveld werden urenlang van het wachten, want zij wilden vooruit. Een belangrijke stap was wel dat het Kerknieuws op 18 mei 1984 een extra nummer kon wijden aan Samen Op Weg, waarin de intentie om verder te komen duidelijk werd uitgesproken. Het zou tot januari 1986 duren voordat het Kerknieuws de beroeping van ds. Jan Compagner kon melden en het werk aan de federatie serieus kon worden hervat.

Toch stond het gemeentelven verre van stil en Kerknieuws maakte er gewag van. Zo werden gemeentebanden onderhouden met diverse Rooms-Katholieke parochies, de Molukse gemeente, de Paaskerkgemeente te Amstelveen, de Protestantse gemeente te Genk en de zustergemeente uit de Gulikse tijd te Lövenich-Baal. Ook schreef Kerknieuws over de toen al bestaande samenwerking met de Remonstrantse Gemeente. De Remonstrantse Kring Zuid-Limburg werd in deze tijd zelfs in de Kruiskerk te Geleen opgericht. Ds. Goud was er toen al bij!

Een voorbeeld van het 'gewone' gemeentelven was de oproep in Kerknieuws om de Diaconie te steunen bij het inzamelen van kinderpyjama's voor het ziekenhuis van ds. Van der Mei in Agogo (Ghana). Ds. Van der Mei kwam ook zelf op bezoek. Er was een bloesemtocht naar o.a. de Forellenvijver in Gulpen. Op 26 augustus 1984 vierden Hervormden en Gereformeerden het 350-jarig bestaan van de Classis Maastricht, met een zeskamp voor de jeugd, een boottocht op de Maas, een stadswandeling met kerkepad in Maastricht met lunch, koorzang en cabaret in de Augustijnerkerk. Onze kerken te Beek en Urmond deden mee aan het landelijke project Toeristenkerken. In Geleen-Oost vierde Kiveva (kinderwerk) haar 60-jarig jubileum, maar de ontkerkelijking sloeg toen al duidelijk toe, zodat de betaalde kracht moest vertrekken. Dezelfde oorzaak leidde ook tot de fusie van de Protestantse kleuter- en lagere scholen in Geleen-Oost. Kerknieuws bericht ook over regelmatige schrijfavonden voor Amnesty International.

De kerkenraad van Beek en Urmond/Geleen-West voerde het openen van de kerkdienst door de ambtsdrager tot aan het Kyrie in, om de verantwoordelijkheid van de gehele gemeente voor de erediensten te benadrukken. In het consistoriegebed wordt de predikant gedragen door de vertegenwoordiger van de gemeente. De toen opgestelde instructie lag later ten grondslag aan het nog heden bestaande Oudsteboekje.

Op 17 september 1984 werd het 40-jarig jubileum van de bevrijding van Beek in 1944 herdacht. Bij deze gelegenheid verscheen op de Platsj te Beek, vóór de pastorie en schuin tegenover de plaats van de vroegere synagoge, het monument de Poort naar de Eeuwige, dat er nog steeds staat. Ds. Röell en ouderling Henk Padmos hadden zich er, in overleg met rabbi Van Gelder uit Maastricht, zeer voor ingezet en de gemeenteleden hadden ruim gegeven. Kerknieuws berichtte erover.

In het Kerknieuws van 29 maart 1985 verscheen een stellingname van de Limburgse Ring van Predikanten van de Nederlandse Hervormde Kerk en de Gereformeerde Kerken in Nederland, n.a.v. de oekaze van de RK bisschop J.M. Gijsen dat reformatische Christenen als niet-welkom aan de Maaltijd der Dankzegging moeten worden beschouwd. De predikanten merken op dat het de Heer is die met de Zijnen Maaltijd houdt; daar mag een bisschop geen andere voorwaarden aan toevoegen dan het verstaan van deze nodiging en het dankbaar aanvaarden daarvan. De gevolgen van het rondschriven van bisschop Gijsen zijn helaas tot op de huidige dag te merken.

Het nummer van 5 juli 1985 verhaalt over de “Posaunenengel” (engelen met bazuin en wijnskelk) in de toenmalige drie kerken van Beek/Urmond/Geleen-West (Beek, Tunnelkerk Geleen en Urmond), een geschenk van de gemeente te Lövenich-Baal als teken van verbondenheid van onze gemeente met de Gulikse gemeenten in Duitsland. Het zijn uit triplex gezaagde kopieën van de Posaunenengel op de kerk te Lövenich, die in de 17e eeuw ten geschenke is gegeven door Nederlandse zusterkerken van de classis waartoe ook de gemeenten van Urmond, Susteren en Sittard behoorden. Volgens de legende zullen de engelen op de Gulikse kerken, en ook in de onze, op hun bazuinen blazen bij het aanbreken van de Jongste Dag. Later, bij de bouw van de Ontmoetingskerk, zijn zij ook aangebracht op de hoeken van de Avondmaalstafel, óók een geschenk van de gemeente te Lövenich-Baal. Het zou mijns inziens goed zijn als ook de Gruizenkerk en de Johanneskerk bazuinenengelen zouden krijgen. Protestants Sittard maakte immers tot eind 18^e eeuw óók deel uit van het Gulikse kerkverband.

In de herfst van hetzelfde jaar schonk Toos Kemp bij haar afscheid als ambtsdrager het wandkleed aan de Johanneskerk en kwam er ter gelegenheid van de viering van 300-jarig bestaan van de kerk te Urmond een nieuwe Avondmaalskan naar ontwerp van de edelsmid mevr. A. Spronken. De oude kan was van messing en zwaar versleten. De nieuwe kan sluit goed aan bij de zilveren beker uit 1732, die is geschonken door ouderling Jan Kookken en zijn zoon Lammert, en bij de beker die in 1878 is geschonken door de familie Smeets-Malherbe. De Hetzender Muzikanten uit Urmond verleenden medewerking aan de jubileum dienst en daarna was er receptie en koffietafel in de Fanfarezaal. Als onderdeel van de jubileumviering was er tevens in de kerk een fototentoonstelling.

Vanuit de Gereformeerde Kerk van Sittard werd contact gelegd met ds. Gumbel van de gemeente Eichwalde bij Oost-Berlijn (toenmalige DDR). Hij was een bekende van ds. Dittmar van Lövenich-Baal. In Kerknieuws van 22 november 1985 stond een uitleg over het historische kerkzegel van Urmond als beeldverhaal van geloof. Een afbeelding van het kerkzegel hangt tegenwoordig als glas-in-lood-medailon in de kerk, geschonken door familie van der Linde in Berg. Er bestaat ook een brochure over.

In deze tijd bracht de Culturele Raad Limburg de grammofoonplaat “Historische orgels in de beide Limburgen” uit, met o.a. het Derijckere-orgel te Beek. De NCRV zond een radio-opname uit. Kerknieuws berichtte voorts over de ontluikende samenwerking tussen de Geref. Kerk van Sittard en de Herv. Gem. Sittard. Op 10-01-1986 was er een eerste bijeenkomst van de twee kerkenraden.

Naar aanleiding van het bericht dat de Lutherse Synode besloten had mee te willen doen aan het “Samen Op Weg”-proces, merkte Wim Hoogstraten in een stukje in Kerknieuws op dat voor onze gemeente Beek inbreng van Lutherse zijde al honderden jaren niets bijzonders was, en ook thans (1985) verscheidene leden uit Nederlandse en Duitse Lutherse kerken tot onze gemeente behoren, waaronder een van onze ouderlingen-kerkvoogd. Hij juichte het synodebesluit daarom zeer toe.

Naast over veel goede dingen in de gemeente, berichtte Kerknieuws ook over droevige gebeurtenissen. Een daarvan was het overlijden van ds. D.A. Vogel op 29-11-1985. Hij was ruim 38 jaar predikant van de GK Geleen en daarna 14 jaar lang als emeritus-predikant lid van onze gemeente. Een ander voorbeeld: de Hervormde Vrouwengroep “Dorcas” op de Lindenheuvel moest zichzelf per 1 januari 1986 opheffen. Dorcas was op 11 augustus 1927 opgericht tot steun van de Hervormde wijkverpleging o.l.v. de vrouw van de toenmalige Geleense predikant, mevr. De Puy. Later was Dorcas een gespreksgroep geworden, met bijeenkomsten traditioneel in de consistoriekamer van de Tunnelkerk. Nog een voorbeeld: vanwege een sterke afname van het aantal leerlingen fuseerde de Prot. Chr. Maurits-MAVO fuseerde per 1 augustus 1986 met de Scholengemeenschap St. Michiel en de St. Aloysius-MAVO te Beek tot een expliciet interconfessionele school. Enigszins vreemd was het dat de nieuwe school werd genoemd naar graaf Arnold van Huyn van Geleen, die zijn graventitel dankte aan de trouwe steun van zijn familie in de 80-jarige oorlog aan Spanje, waardoor de toenmalige Protestantse gemeente te Geleen ten onder ging. Een positief bericht was de oprichting van de stichting Onderweg kerken in Nederland. Onze gemeenten van Beek en Urmond werden hierin opgenomen (in Limburg voorts Gulpen en Vaals). Het systeem heeft

zeker een twintigtal jaren gewerkt. Daarna is het verzand, als gevolg van de afname van de kerkelijke betrokkenheid van langsz reizenden en toeristen.

Gemeentelid Jan Verbeek, ontwerper van beroep, ontwierp nieuwe kerkstempels voor Beek en Lindenheuvel. Hij heeft ook het historische stempel van Urmond gerestaureerd. Onder andere bij de doop van een kind werd het stempel in het trouwboekje geplaatst.

Op 21 december 1986 nam ds. Wim Westerveld in een gemeenschappelijke dienst van onze gemeenten afscheid als predikant van de Gereformeerde Kerk van Geleen. Hij had een beroep aangenomen naar Apeldoorn.

Wim Hoogstraten, Urmond 19 september 2020

IN MEMORIAM

IN MEMORIAM GERRY VAN OORT-DE WAAL

Op zaterdag 12 september Gerry van Oort – de Waal. Ze is 90 jaar geworden

Gerry de Waal is geboren in het Brabantse Sprang- Capelle. Daar groeide ze ook op, ze ging er naar school en volgde een opleiding voor coupeuse. Na de oorlog leerde ze Albrecht van Oort kennen. Dat gebeurde op een bijzondere manier. Hij was als dienstplichtig militair uitgezonden naar Nederlands - Indië. In Nederland werden mensen gevraagd om te corresponderen met de uitgezonden militairen. Gerry stelde zich daarvoor beschikbaar. Zodoende kwam het contact door middel van brieven tussen hen beide op gang. Toen Albrecht in 1949 terugkeerde naar Nederland werd het contact voortgezet en dat leidde tot hun huwelijk in 1952. Ze trouwden in de Nederlands Hervormde kerk van Loon op Zand. Albert en Gerry vestigden zich in Geleen. In 1961 wordt hun zoon Peter geboren. Later werd de familiekring groter door de komst van hun schoondochter Helmy en de kleinkinderen Joey en Sean en ook van Patty en Logan. In 2009 overleed Albrecht na een lange periode van ziekte. Gerry heeft tot aan zijn overlijden hem thuis verzorgd. Na zijn overlijden pakte ze de draad weer op. Zo was ze een vaste deelnemer aan "Emmaplein 50" op de donderdagmiddag en een trouwe kerkganger op zondag. Geloof in God en de liefde voor Jezus vormden de basis van haar bestaan. Ze was een sterke en onafhankelijke vrouw die altijd zelfstandig heeft gewoond in haar huis in Dr. Arienstraat in Geleen. Een aantal dagen voor haar overlijden werd ze opgenomen in het ziekenhuis, waar ze ook is overleden.

Met haar verliezen we een vrouw wier leven gekenmerkt werd door eenvoud, goedheid, zorgzaamheid, hartelijkheid en liefde, zoals op de rouwkaart vermeld staat.

Op donderdag 17 september was het afscheid in de Ontmoetingskerk, waarin we luisterden naar dezelfde liederen en lezingen als in de afscheidsdienst van haar man.

Aansluitend vond de begrafenis plaats op het Vouersveld.

Pier Prins

IN MEMORIAM AN PUYMAN- MONS

Op zaterdag 12 september jongstleden overleed An Puyman-Mons. Zij werd 87 jaar. An werd geboren in Landsmeer. Haar jeugd was niet onbezorgd. Tijdens de crisisjaren woonde ze in Amsterdam en als jong meisje maakte ze de oorlog heel bewust mee.

De bombardementen, deportaties van schoolvriendinnen en de hongerwinter vormden haar. An hield niet van verspilling en overdaad. Haar man Herman leerde ze kennen toen hij als kostganger in huis kwam. Ze werden verliefd en meer dan 67 jaar waren ze getrouwd en innig met elkaar verbonden. Drie zoons en een dochter werden geboren. An was een lieve, sterke, positieve en beschermende vrouw. 'Ze zag overal

het licht'. Voor het gezin en voor velen was zij tot op het allerlaatste een steun en toeverlaat. Met altijd een open deur, een luisterende houding, met raad én daad. Ze kon ook wel kritisch zijn en principieel. Normen en waarden waren er niet voor niets. Maar de mens ging altijd voor op de regels en op meerdere fronten vond zij de ruimte om (haar eigen) grenzen te verleggen. An was met het gezin erg betrokken op de gemeenschap rondom de Gruizenkerk en heel actief bij de hervormde vrouwendienst. Ook buiten de kerk was ze erg op mensen betrokken. Het vrijwilligerswerk bij de gevangenis lag haar na aan het hart, ze kon daar mooi over vertellen. Binnen het gezin gaf zij aandacht en liefde en motiveerde zij de kinderen om ambitieus te zijn, niet zomaar op te geven en naar anderen om te zien. An had een groot buigzaam hart voor wie kwetsbaar is en in een zwakke positie zit. Met een beeld, soms haar beeld, voor ogen wat 'recht' is.

Zelf was ze niet zo graag kwetsbaar. Wat ze daarvan liet zien, daar koos ze haar momenten en haar mensen voor. De laatste jaren stonden in het teken van zorgen voor Herman. Er volgden een paar verhuizingen, omringd door zorg van de kinderen en van Nobamacare. Zelf leverde An steeds meer fysiek in, tot het niet meer ging en zij het leven los moest laten. Op woensdag 16 september vond haar afscheid plaats in het crematorium in Echt. Met kaarsen, bloemen en herinneringen werd zij herdacht door haar gezin, familie en dierbare vrienden en geloofsgenoten. Aanwezig of op afstand betrokken. Met negen kleinkinderen en het negende achterkleinkind op komst was haar leven rijk verbonden. Als bijbels woord klonk Psalm 23 bij haar afscheid, de Heer is mijn Herder. Dezelfde psalm die klonk bij haar huwelijk en later op alle belangrijke momenten op haar levenspad. Het beeld van de Herder troostte haar en gaf haar ruimte, in alle dimensies van haar leven. Zoals zij ervaren had dat een leven mooi maar ook grillig en kwetsbaar kan zijn. Voor haarzelf of voor anderen. Zoals zij voor Herman een veilige haven was, betekende haar geloof ook geborgenheid, een gekend-zijn. *"Ik neem geen afscheid: iedereen waarvan ik hou neem ik mee in mijn hart"* stond er boven de rouwbrief. We mogen An geborgen weten in de palm van Gods hand. Dat Herman en haar gezin naast het verdriet van het loslaten daarin ook rust mogen vinden.

Irene Pluim

GEMEENTEBERICHTEN

overlijden:

12-09-2020 Johanna Gerritje (An) Puijman – Mols (87 jaar)

12-09-2020 Gerry van Oort - de Waal (90 jaar)

DIACONIE – ZWO

KOMENDE COLLECTEN

4 Oktober 2020: Kerk in Actie Israëlzondag: Leren door ontmoeting en dialoog

De Protestantse Kerk voelt zich onopgeefbaar verbonden met Israël vanwege Gods geschiedenis met dit volk en de joodse wortels van ons christelijk geloof. Kernwoord in de relatie is gesprek en ontmoeting. In Israël steunt de Protestantse Kerk het werk van de oecumenische gemeenschap Nes Ammim, die zich inzet om het vertrouwen tussen joden en christenen te vergroten. Bijvoorbeeld met ontmoetingsprogramma's voor

tieners. In Nederland investeert de kerk in opbouwende relaties met de joodse gemeenschap en verzet ze zich actief tegen het toenemende antisemitisme, bv. in een gezamenlijke verklaring met de Rooms Katholieke Kerk. Plaatselijke gemeenten worden ondersteund met inspiratie - en gespreksmaterialen,

ontmoetingsdagen en het tijdschrift Kerk en Israël Onderweg. Op zondag 4 oktober, Israëlzondag, is de collecte bestemd voor het werk van Kerk & Israël. Geef in de collecte of maak uw bijdrage over via NL72INGB0001062620 t.n.v. Raad van ZWO Protestantse Gemeente Geleen Beek Urmond o.v.v. ISRAELZONDAG. Dank voor uw bijdrage.

11 oktober 2020: diaconale collecte Pit Pro Rege

Koninklijke PIT Pro Rege ontstond in 2009 uit een samenvoeging van de vereniging Koninklijke Militaire Bond Pro Rege (KNMB, sinds 1874) met stichting Protestants Interkerkelijk Thuisfront (PIT, sinds 1947). KNMB Pro Rege richtte zich op de protestantse militaire tehuizen (PMT's). Bij stichting PIT stond de geestelijke verzorging vanuit protestants-christelijke visie van de Nederlandse Stichting krijgsmacht centraal. En het bevorderen van de samenwerking tussen organisaties en diensten die dit deden. Veel ouderen kennen de PIT-collecte. De gezamenlijke doelstellingen, aandacht vragen voor én verbeteren van het welzijn van Nederlandse militairen, zijn niet veranderd. In de loop van de tijd zijn

we daarnaast meer aandacht gaan geven aan het welzijn van veteranen en hun thuisfront. En we zetten ons in voor iedereen! Zo'n 45.000 militairen werken in de Landmacht, Luchtmacht, Marine en Marechaussee. In een wereld vol onrust beschermen ze wat ons dierbaar is. Elke dag werken zij aan vrede en veiligheid in de wereld. Ook het thuisfront van militairen heeft een eigen missie: het dagelijks leven moet zo goed mogelijk doorgaan als hun partner, vader, gezinslid vaak lange tijd afwezig is met alle spanning die daarbij komt. Ook zij verdienen onze aandacht. Veteranen hebben zich vaak langdurig ingezet en verdienen onze steun en aandacht. U kunt uw bijdrage voor dit werk in deze collecte geven. Dat kan in de dienst op 11 oktober, maar ook door een gift over te maken op rekeningnr. NL24 INGB 0001 0385 55 t.n.v. Diaconie te Sittard onder vermelding van Collecte Pit Pro Rege. Dank voor uw gift!

18 Oktober 2020: Kerk in Actie Wereldiakonaat: Met zusters werken aan voldoende eten in Rwanda

MET ZUSTERS WERKEN AAN VOLDOENDE ETEN IN RWANDA

Rwanda

Sinds Evariste een landbouwtraining volgde bij Rwandese zusters heeft zijn gezin het een stuk beter: "Wij kunnen nu leven van de opbrengst van ons land. We verbouwen zelfs genoeg om groenten te verkopen. Daardoor kan ik onze elektriciteit, ziektekostenverzekering en de school voor mijn drie kinderen betalen en nog geld opzij leggen voor moeilijke tijden." De Rwandese zusters hebben hem geleerd om terrassen aan te leggen, zodat vruchtbare grond niet kan wegspoelen. Ook maakt hij nu gebruik van irrigatie en wisselteelt. Vroeger verbouwde Evariste alleen zoete aardappels

en bananen, nu veel meer gewassen: aubergines, paprika's, bieten, bonen, uien en tomaten, die hij ieder jaar van plek verandert. Ook weet hij nu hoe belangrijk bomen zijn om water vast te houden. Zijn leerproces gaat door: ongeschoolde boeren als Evariste worden gekoppeld aan een professionele boer in de buurt. De Rwandese zusters kunnen één boer of boerin trainen voor 160 euro. Op zondag 18 oktober is de collecte bestemd voor het werk van Rwandese zusters. Geef in de collecte of maak uw bijdrage over via NL72INGB0001062620 t.n.v. Raad van ZWO Protestantse Gemeente Geleen Beek Urmond o.v.v. RWANDESE ZUSTERS.

Dank voor uw bijdrage. Meer informatie kunt u vinden: www.kerkinactie.nl/zustersrwanda

25 oktober 2020: Collecte Nederlands Bijbelgenootschap

De laatste zondag van oktober is het Bijbelzondag: de Bijbel nog eens extra in de belangstelling.

En bij het Nederlands Bijbelgenootschap (NBG) gaat het om: De Bijbel Dichtbij. Voor ons is het heel normaal om een Bijbel in ons bezit te hebben, soms wel meerdere uitvoeringen, en om die te kunnen lezen. Maar dat geldt lang niet voor

iedereen. In veel talen is nog altijd geen vertaling van de Bijbel beschikbaar, en veel mensen hebben geen geld om zelf een Bijbel aan te schaffen. Of ze zijn analfabeet en kunnen dus niet zelf de Bijbel lezen. Terwijl wel heel veel mensen verlangen naar een eigen Bijbel: ze willen heel graag de verhalen lezen en de boodschap van de liefde van God ook zelf kunnen lezen, samen met anderen.

Het NBG werkt binnen de United Bible Society samen met Bijbelgenootschap van over de hele wereld om zoveel mogelijk vertalingen beschikbaar te stellen.

Bijvoorbeeld: de Bijbel in gebarentaal voor Thailand, voor Christenen in Zuid-China, gezinsbijbels voor Venezuela, braille-Bijbelboeken voor Ghana, kinderbijbels voor India. Er wordt ook veel aandacht besteed aan het beschikbaar stellen van de digitale Bijbel.

Voor meer informatie kunt u terecht op de website www.bijbelgenootschap.nl

Wij mogen voor al dit werk ons steentje bijdragen door gul te geven in de collecte: dat kan in de dienst op 25 oktober, maar ook door een gift over te maken op rekeningnr. NL 33 INGB 0001 0589 57 t.n.v. ZWO-commissie. PKN Sittard onder vermelding van Collecte NBG 25 oktober.

Namens het Bijbelgenootschap hartelijk dank voor uw bijdrage.

1 November 2020: Kerk in Actie Najaarszending: Sterke vrouwen opleiden op Papoea

Vrouwen in West-Papoea zijn actief betrokken bij de ontwikkeling van hun land en volk. Dat is hard nodig en zeker niet vanzelfsprekend in een maatschappij waar vrouwen traditioneel voorbestemd zijn tot een leven binnenshuis en nauwelijks opgeleid zijn. Vormingscentrum P3W wil daar verandering in brengen. Vrouwen leren lezen en schrijven, volgen Bijbelstudies en krijgen praktijklessen over gezonde voeding of een vakopleiding. Zo spelen steeds meer vrouwen een actieve rol in hun lokale gemeenschap, en bouwen mee aan kerk en samenleving. En zij geven dit op hun beurt weer door aan hun dochters.

Op zondag 1 november is de collecte bestemd voor het werk van P3W in West-Papoea. Geef in de collecte of maak uw bijdrage over via NL72INGB0001062620 t.n.v. Raad van ZWO Protestantse Gemeente Geleen Beek Urmond o.v.v. WEST-PAPOEA.

Dank voor uw bijdrage.

KERK IN ACTIE ZOEKT COLLECTANTEN VOOR ÉÉN WEEK, IN UW BUURT

Voor het eerst in de geschiedenis organiseert Kerk in Actie een landelijke huis-aan-huis-collecte. De collecte wordt gehouden in de week van 29 november t/m 5 december. Doel van de collecte is hulp aan vluchtelingenkinderen in Griekenland. Kerk in Actie zoekt nog collectanten. Doet u mee?

In Griekse vluchtelingenkampen verblijven duizenden kinderen. Ze zijn hier, soms helemaal alleen, aangekomen vanuit het Midden-Oosten en Afrika, op zoek naar een veilige plek. Kerk in Actie helpt met voedsel, kleding en onderwijs en probeert deze kinderen op een betere plek te krijgen. Ook investeert zij in de landen van herkomst in een beter leven voor kinderen. De allesverwoestende brand in kamp Moria op het eiland Lesbos heeft de situatie van de vluchtelingenkinderen zo mogelijk nog schrijnender gemaakt, en de actie des te urgenter.

Wilt u zich inzetten voor vluchtelingenkinderen?

Door het organiseren van een landelijke huis-aan-huiscollecte hoopt Kerk in Actie dat meer mensen betrokken raken bij haar werk. Kerk in Actie heeft inmiddels voor ruim 600 plaatsen in Nederland collectecoördinatoren en collectanten geworven, maar is nog op zoek naar collectanten. Wilt u zich inzetten voor vluchtelingenkinderen? Meld u dan aan als collectant. Dit kan bij het landelijk collecteteam van Kerk in Actie: 030 - 880 1510, collecte@kerkinactie.nl of via kerkinactie.nl/huisaanhuiscollecte.

U kunt zich ook direct opgeven bij de plaatselijke collectecoördinator. Voor Elsloo is dit Yvonne Kooyman, tel. 046 - 4373006, e-mail: kooyman.by@ziggo.nl.

Alvast hartelijk dank voor uw hulp, als collectant of via een gift tijdens de collecte.

OOGSTMARKT CORONAPROOF

Elk jaar kijken veel mensen er naar uit: de oogstmarkt van ZWO in november. Ooit ingesteld om Dankdag voor Gewas en Arbeid in onze gemeente vorm te geven: we delen de rijkdom van de oogst en de opbrengst hiervan gaat naar ons project Shabai: het werk van Elisabeth in China.

We willen de oogstmarkt graag ook dit jaar door laten gaan, gelukkig is de natuur royaal, er was veel fruit om te verwerken.

Maar door de beperkingen die we hebben moeten we ook hier aanpassingen doen. We gaan de oogstmarkt buiten op het kerkplein houden, en omdat er in november veel minder kans is op goed weer is het tijdstip wat vervroegd: **11 oktober** bij de Johanneskerk en **18 oktober** bij de Ontmoetingskerk. We zetten de tafels met alle lekkere dingen buiten en letten er samen op dat iedereen op 1.5 meter afstand van elkaar bij deze tafels komt om aankopen te doen.

Iedereen is uitgenodigd om oogstproducten mee te brengen voor de verkoop: jams, sappen, ingemaakt fruit, vruchtengebak, noten, een mooi bloemstukje van herfstbloemen, noem maar op.

En dan hopen we op een goede verkoop die dagen, zodat we ook dit jaar een royale gift aan Shabai kunnen overmaken.

U kunt ook een financiële bijdrage overmaken op rekeningnummer NL 33 INGB 0001 0589 57 t.n.v. ZWO comm. PKN Sittard onder vermelding van gift Shabai. Hartelijk dank voor uw gift.

Als u producten voor de oogstmarkt hebt die u wilt laten ophalen dan kunt u bellen met Iet en Maarten den Boer: tel. 0032 89564277 of met Joke van der Steen, tel. 046 4584618.

COLLEGE VAN KERKRENTMEESTERS

KERKTV IN DE ONTMOETINGSKERK BINNENKORT OPERATIONEEL

Het heeft wat langer geduurd dan we wilden maar KerkTV zal ook in de Ontmoetingskerk worden geïnstalleerd. In het College van Kerkrentmeesters hadden we afgesproken dat KerkTV eerst in de Johanneskerk zou worden geplaatst en -afhankelijk van de ervaringen - daarna in de Ontmoetingskerk. Nu is het zo ver en kunnen alle diensten in de grote kerken van de PGMBD digitaal worden gevolgd!

KerkTV in de Johanneskerk is een succes; we kunnen constateren dat er in een behoefte is voorzien, zeker in deze Corona tijden. Al gauw kwam de roep om óók KerkTV in de Ontmoetingskerk te installeren, zodat de mensen thuis elke week diensten kunnen volgen.

Bij de leverancier van KerkTV-installaties waren we niet de enige die aan de deur klopten. Door corona bleek een groot aantal gemeenten interesse te hebben in KerkTV. Dat betekent concreet dat we op een later tijdstip ingepland staan dan we hoopten. Installatie is nu voorzien in november. Net als vanuit de Johanneskerk kunnen we dan ook vanuit de Ontmoetingskerk de diensten uitzenden. Wat betreft de financiering: zowel in de Johanneskerk als in de Ontmoetingskerk is de financiering rondgekomen door giften van kerkleden en deelname van derden. Het kost ons als gemeente dus geen geld maar levert wel mooie beelden. Dank aan Ed Rensen die de kartrekker is voor KerkTV in de Ontmoetingskerk en aan Bert Blom, de kartrekker in de Johanneskerk. Er zijn al heel wat ervaringen opgedaan in de Johanneskerk die we goed konden gebruiken!

Eddy Roerdink

ACTIVITEITEN

KRINGENWERK BRUIST VAN ACTIVITEITEN IN OKTOBER

Het is nog Corona tijd, maar het is mooi om te zien dat er toch al flink wat activiteiten op gang komen. Het volledige programma is te zien op www.kringenwerk.nl, maar laat ik als opwarmer toch een paar van de oktober activiteiten onder de aandacht brengen.

Al op 1 oktober beginnen de 'gesprekken rond levensbeschouwing' met Wim Cuypers. Zeker in deze zoekende tijd zo belangrijk. Op zondag 4 oktober om 16:00 uur in de Johanneskerk de eerste 'Zin en hapjes' van het seizoen. Met de overheerlijke hapjes van Gerdien, een column van Lijsbeth Bruens over luisteren en muziek van Elly Meyers. Als blinde is luisteren voor haar hét venster op de wereld. Drie dagen later, op 7 oktober is er een prachtige natuurwandeling onder leiding van Ed Rensen én er is het breicafé. Weer twee dagen later, op 9 oktober start het actualiteitscafé in de Herberg, en op 13 oktober is dan alweer de gesprekskring 'Geloof en wetenschap'. Een dag later op 14 oktober komt de krantenleeskring weer bij elkaar in de Johanneskerk. Filmavonden worden dit jaar in de Ontmoetingskerk gehouden en starten op 16 oktober. Intussen is Kring West weer volop van start, met 6 oktober én 20 oktober een avond, mogelijk in de Johanneskerk. In die groep wordt dit jaar met het Focus programma gewerkt, een inspirerende gespreks-cyclus over vernieuwing in kerk en geloof. Het koor gaat weer zingen op woensdag, de cantorij zingt op maandag. Ik ben ongetwijfeld dingen vergeten, maar ik denk dat we kunnen zeggen: er zijn volop kansen op verdieping. En bij gepaste afstand zelfs op verbinding en ontmoeting. Allemaal welkom. Maar check altijd de site en eventueel de contactpersoon of alles door kan gaan.

Bert Stuij

SYNOIDOS ZINGT WEER

Het was een prachtige middag, zondag 20 september. En voor het eerst in een half jaar ging Synoidos weer zingen, en wel op het kerkplein van de Johanneskerk.

De piano was buiten opgesteld, dirigente Sonja had een microfoon, en op veilige afstand stonden de stoelen voor toch alvast een flink deel van het koor. Wat was het heerlijk om weer te kunnen zingen, ook al bleek dat nog best lastig in de buitenlucht. We hadden zelfs publiek, en na een paar mooie nummers van Rutter (die na maanden wel een beetje aarzelend klonken) kregen we welgemeend applaus. Misschien komt er nog een keer een buiten-repetitie, maar vanaf nu kan er ook weer in de ruime zaal van de Johanneskerk worden gerepeteerd. Het is soms lastiger vanwege de afstand, je voelt dat je weer in het ritme moet komen, maar toch. De muziek

gaat weer door. En wil je mee komen zingen op het koor, het kan dus weer!

Op woensdagen, maar neem wel eerst even contact op met Monica Bosman: tel. 06 – 39 56 95 84.

STUDIEAVOND MET PETER PELLEMANS IN SITTARD OVER: “WAAROM IS ISRAËL ZO BELANGRIJK VOOR ONS?”

(Ingekomen persbericht) **Op dinsdag 20 oktober is er in Sittard een studieavond met Peter Pellemans, spreker voor Christenen voor Israël. Het onderwerp waarover hij spreekt is: Waarom is Israël zo belangrijk voor ons? De bijeenkomst vindt plaats in de Johanneskerk Mgr. Vranckenstraat 9 in Sittard. De aanvang is om 20.00 uur en de toegang is gratis. Er is verkoop van producten uit Israël. Vanwege de coronacrisis volgen we de richtlijnen van het RIVM en kan er maar een beperkt aantal mensen toegelaten worden. Aanmelding is verplicht via: www.christenenvoorisrael.nl of 033-2458824.**

Waarom is Israël zo belangrijk voor ons?

Gods doel met Israël vanaf de roeping en verkiezing van Abram, is, om tot zegen te zijn voor alle volkeren op aarde. In tegenstelling tot wat de vervangingstheologie ons wilde doen geloven, is God dit doel nog steeds aan het uitwerken met Zijn volk. En ook nog voor de ogen van de volkeren van de wereld tot een getuigenis van Zijn trouw aan Zijn volk. Zeker zijn er periodes van ongehoorzaamheid geweest van Israël, maar Gods Meesterplan van redding en behoud gaat door. Het falen van Israëlieten, of Christenen, kan nooit Gods plannen stilleggen of tenietdoen! Hij is God, de mens is de geschapene. De Heere leidt de geschiedenis. Israël heeft als Gods modelnatie op aarde vele bewogen eeuwen achter de rug. En nog steeds, ook in onze tijd, werkt De Almachtige hard aan de verwezenlijking van Zijn doel met Israël. De vervulling hiervan is dichterbij dan zij ooit is geweest.

Achtergrond spreker

Peter Pellemans is getrouwd en heeft twee kinderen. In 1988 kwam hij tot geloof. Als oud-voorganger heeft hij vele jaren mogen dienen in een gemeente in Weert (Limburg). Peter is o.a. ook actief als docent voor de cursus Jewish-roots. Deze cursus behandelt de joodse wortels van het christelijke geloof.

BIJ DE DIENSTEN

“MET OPEN ARMEN WORD JE ONTVANGEN”

Op zondag 13 september hebben we weer een Spring! viering meegemaakt. In dit nieuwe kerkelijk jaar staat er geen persoon meer centraal, maar een gelijkenis. Dit keer was dat de “Verloren zoon”. Iedereen kent dit verhaal wel. De lang weggebleven zoon komt eindelijk weer thuis. Een verhaal dat vanuit verschillende perspectieven bekeken kan worden.

Het thema van deze dienst was dan ook: “Met open armen word je ontvangen”.

In de tweespraak vertolkten Theo en Marnix de jongste en oudste zoon, vlak voordat de oudste zoon zou vertrekken. Een komisch gesprek tussen beiden zette het thema van deze dienst mooi neer. Nadat de kinderen naar de kindernevendienst gingen hield Irene van Gulp de overweging. Met het beroemde schilderij van Rembrandt “De terugkeer van de verloren zoon” en het boek “Eindelijk thuis” van Henri Nouwen nam Irene de kerkgangers mee door dit Bijbelverhaal aan de hand van verschillende perspectieven. Het was een combinatie van kunstgeschiedenis, het Bijbelverhaal en de persoonlijke beleving van Irene.

Zoals altijd was er ook tijdens deze Spring! dienst veel muziek. Vooral de solo van Theo Zwartkruis, begeleid door Irene van Gulp en Thea Coenen (beide zang) en Marnix van Gulp (piano), raakte veel mensen diep en paste mooi bij de overweging van Irene. De vaste elementen als

'ontmoeting' en actualiteiten konden natuurlijk niet ontbreken. Mocht je de dienst gemist hebben, dan is deze online nog terug te kijken via: www.kerkdienstgemist.nl.

De laatste Spring-dienst van dit jaar is op zondag 29 november. Noteer dit alvast maar in je agenda.

Het Spring! Team:

Ard, Irene (Pluim), Irene (van Gulp), Marnix, Maurice, Nely, Rolinka, Rosetta en Thea

STARTDIENST MET HET THEMA 'EEN NIEUWE START'

Zoals elk jaar begint het kerkelijk seizoen met een 'startdienst'. Dit jaar was die op 20 september, en als thema voor de dienst was 'Een Nieuwe Start' gekozen. Dat is zeker erg toepasselijk voor dit jaar.

Allereerst omdat we nu voor het eerst als gefuseerde gemeente 'Maas- en Beekdal' aan de slag gaan. Nog meer dan voorheen is dat een uitnodiging om vanuit Sittard eens aan te schuiven bij de Geleense activiteiten en andersom. Ze zijn nu van ons allemaal! Een nieuwe start is het ook omdat Irene Pluim, die deze dienst nog voorging, aan een nieuwe start in Oosterbeek begint. En wij dus aan een nieuwe start zonder haar. En tenslotte omdat

het een start is als nooit eerder – vanwege Corona. Het hele kerkelijk programma richt zich op verbinding, ontmoeting en verdieping en in deze tijden is dat verbinden en ontmoeten nog niet zo simpel. We zoeken naar nieuwe manieren.

Toch is er met inzet van velen weer een mooi programma opgesteld, al zullen sommige activiteiten wat later beginnen en zal er ongetwijfeld ook nog een en ander niet door kunnen gaan. Alle activiteiten zijn bij elkaar gebracht in het Kringenwerk programma (www.kringenwerk.nl), en daar is te zien dat er toch al flink wat is gestart of bijna gaat beginnen. Gespreksgroepen, samen de krant lezen, het koor Synoidos en de cantorij, gezelligheidsmiddagen, de Spring diensten, een aantal lezingen, wandelingen. De eerste wandeling is zelfs al gepland op 7 oktober. Ook Zin en Hapjes, op de eerste zondagmiddag van de maand gaat weer door.... hoewel nog even niet in het Gruizenkerkje, maar in de Johanneskerk. Het kerstverhaal dat normaal gesproken óók in het Gruizenkerkje verteld wordt, klinkt nu onder de bomen van het Limbrichterbos. Zo levert Corona soms ook weer creatieve ideeën op.

Irene sprak in haar overweging over de werkers in de wijngaard, waar de laatsten de eersten zijn. Elke werker was welkom, voor elk was er 'een nieuwe start' zou je kunnen zeggen. Na de overweging presenteerde Bert Stuij mede namens voorzitter kringenwerk Dick Haster het jaar programma voor zo ver dat nu al gevuld is. Hij wees nog eens op het belang van de site van het kringenwerk én op de nieuwe site van onze kerk (www.pgmbd.nl). Daarop staat een kalender zodat je altijd weet wat er aan komt. Een dienst als nieuwe start. En als uitnodiging om te zien wat van uw gading is.

OUDERENDIENSTEN IN HOOGSTAETE

Elke eerste dinsdag van de maand is er voor de ouderen in onze gemeente een dienst van woord en gebed in huize Hoogstaete in Sittard. Van 10:30 uur tot 11.30 uur wordt er gezongen, gelezen, verteld en gebeden rond een bijbels thema en meestal wordt daarover met elkaar doorgepraat.

Ook worden er gedichten voorgedragen en drinken we samen koffie. Twee keer per jaar vieren we avondmaal. Het zijn hele sfeervolle, ongedwongen diensten, waarbij ook ouderen uit andere tehuizen welkom zijn. Voor vervoer kunt u contact opnemen met leden van de werkgroep:

Ds. Pier Prins 046-4360037

Doetien Benz, bedobenz@planet.nl, 046-4523281

Yolanda Kragt, 046-4586130
Mia van Klei 046-4234812
Jenny Visser 046-4517934
Fam. van Andel 046-4515854

We leven nu echter in de tijd van corona en dus kunnen deze diensten tot en met het eind van 2020 niet doorgaan. We hopen elkaar in betere tijden weer te ontmoeten en hopen dat u de zomer gezond en wel bent doorgekomen.

Dominee Irene Pluim gaat ons verlaten. Zij gaat naar haar nieuwe gemeente Oosterbeek-Wolfheze. Wij wensen haar ook namens alle ouderen een gezegende toekomst toe met haar gezin en bedanken haar voor de fijne diensten in de afgelopen 19 jaar.

Ook Willemien Kamstra gaat ons verlaten. Wij bedanken ook haar voor de toewijding in vele jaren.

Iedereen het allerbeste toegewenst en blijf gezond,
Doetien Benz, coördinator Hoogstaetediens

ZONDAG 4 OKTOBER IN DE ONTMOETINGSKERK: ISRAËLZONDAG

Op de eerste zondag in oktober geeft de Protestantse Kerk op een bijzondere manier uiting aan haar roeping tot onopgeefbare verbondenheid met Israël. In deze tijd van het jaar vieren de Joden hun grote feesten. In dienen, leren en vieren zoekt

de kerk de relatie met het Joodse volk. Want we moeten steeds bedenken en benadrukken dat er zonder Jodendom geen Christendom zou zijn. Zonder het Oude Testament geen Nieuw Testament. Zonder synagoge geen kerk. De eerste gemeenschap rond Jezus was een louter Joodse aangelegenheid, want Jezus en zijn discipelen waren immers Joods. Op deze zondag staan we als kerk stil bij onze relatie met Israël. Centraal in deze dienst staan bekende, mooie en aansprekende woorden uit de Thora, namelijk: Deuteronomium 30: 11-20 met daarin de aansporing: kies voor het leven!

ZONDAG 11 OKTOBER: AFSCHEID NEMEN VAN DE AFGETREDEN AMBTSDRAGERS IN DE JOHANNESKERK

Zoals bekend is per 1 juli onze nieuwe gemeente gevormd, die geleid wordt door de kerkenraad bestaande uit ambtsdragers van de twee voormalige kerkenraden. Met de vorming van deze nieuwe kerkenraad hebben we afscheid genomen van vijf ambtsdragers. Het zijn: Loes van Elk-Kraan als ouderling-pastoraat, Bea Hofmeijer-van Doezelaar als diaken, Eric Rodigas als ouderling-kerkrentmeester, Ruud Steen als ouderling voor de coördinatie van de oudsten en Germ Visser als ouderling-scriba.

Graag willen we hen ook te midden van de gemeente van harte bedanken voor hun grote en soms jarenlange inzet als ambtsdrager voor de kerkenraad en daarmee ook voor de gemeente!

**LIED VOOR IRENE OP DE WIJS VAN IONALIED: 'OH, THE LIFE OF THE WORLD'
GEZONGEN IN DE AFSCHIEDSDIENST OP 27 SEPTEMBER**

Zij was nog maar een kind, toen stond zij al te preken
Kreeg dat voorbeeld van vader, die was ook dominee
Gaandeweg leerde zij: Ja, dat is ook mijn roeping
God en mensen, daar kan ik wat mee!

Al sinds 2001 is Irene als dominee
Aan de kerk hier verbonden, waardevol en uniek
Er veranderde veel, ook de vorm van de vieringen
Met een beamer en mooie muziek

Ze is heel creatief, speelt met nieuwe ideeën
Zin in Hapjes, Zin in Lopen en ook nog Zin in Beeld
Ziet de mens altijd staan, geeft ons vaak complimenten
Open *mind* als men iets met haar deelt

Ze weet goed wat ze wil, laat niet over zich lopen
Mooie teksten en lied'ren, vaak Iona, Taizé
Voert graag zelf de regie, staat voor inbreng ook open
Mooie combi, zo doen allen mee

In het Zuiden vond zij Ralf als partner voor 't leven
Haar gezin is compleet, ja nu zelfs met een hond
Maar toen kriebelde het, kreeg ineens in de gaten
Dat ze 'in Sittard al best wel lang 'stond'

Toen kwam plots haar bericht, ik verlaat Maas- en Beekdal
Oosterbeek gaat het worden, toen ging alles heel gauw
Maar wij gunnen jou graag nog zo'n mooie gemeente
Wees gelukkig, Gods zegen voor jou!

Tekst: *Willy de Koning*

KERKDIENSTEN

zondag 4 oktober

10:30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: Ds. Pier Prins
Collectes: Diaconie; Stichting Leergeld,
Kerk

zondag 11 oktober

10:30 uur: Johanneskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: diaconie; PIT Pro Rege, Kerk

Zondag 18 oktober

10:30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: dr. At Ipenburg (Remonstrants)
Collectes: ZWO; KIA- werelddiaconie.
Rwanda, Kerk

Zondag 25 oktober

10:30 uur: Johanneskerk
Voorganger: ds. Fieke Klaver
Collectes: diaconie; Nederlands Bijbel
Genootschap, Kerk

Zondag 1 november

10:30 uur: Ontmoetingskerk
Voorganger: ds. Pier Prins
Collectes: ZWO; KiA - Najaarszending
Indonesië, Kerk

De diensten zijn onder voorbehoud van de coronamaatregelen. Voor het bijwonen van diensten moet u zich opgeven. Dat bij voorkeur via de website

VAN DE REDACTIE

INSTUREN KOPIJ ONDERWEG

Geweldig, hoe alles loopt binnen de nieuwe gemeente Maas- en Beekdal sinds we op 1 juli officieel één gemeente vormen. Toch zijn er natuurlijk wel wat aanloopprobleempjes. Zoals de nieuwe mailadressen. Daardoor kon het gebeuren dat kopij voor Onderweg niet bij alle redactieleden in de mail verscheen. Om dit probleem komende maand(en) te voorkomen verzoeken

we iedereen om vooralsnog alleen gebruik te maken van ons 'oude' mailadres:

onderweg@protestants-sittard.nl

De inleverdatum voor het novembernummer is: 25 oktober!

De verschijningsdatum is rond 5 november

Willy de Koning, Monica Bosman, Ruud Steen, Gerdien Zwartkruis